

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: PŽ-4480/2025-2

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Željka Šimića, predsjednika vijeća, Radovana Raduke, suca izvjestitelja i Davora Pustijanca, člana vijeća, u postupku nad Stečajnom masom iza dužnika Credo banka d.d. u stečaju, OIB: 94141384086, Split, Bihaćka 2, odlučujući o žalbi Milenka Turudića, OIB: 84879294943, Cerić - Nuštar, Kralja Tomislava 13, protiv rješenja Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-770/2011-2569 od 13. listopada 2025., u sjednici vijeća održanoj 19. studenog 2025.

r i j e š i o j e

Odbacuje se žalba (što obuhvaća i dopunu žalbe) Milenka Turudića protiv rješenja Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-770/2011-2569 od 13. listopada 2025., kao nedopuštena.

Obrazloženje

1. Pobijanim rješenjem se određuje upis stečajne mase iza dužnika Credo banka d.d. u stečaju, OIB: 94141384086, Split, Bihaćka 2, u sudski registar Trgovačkog suda u Splitu (točka I. izreke). U sudski registar, pored stečajne mase, određuje se i upis stečajne upraviteljice Ankice Čenić, OIB: 67541309757, Split, Pupačićeva 1/3 (točka II. izreke).

2. U obrazloženju pobijanog rješenja prvostupanjski sud navodi da je, podneskom zaprimljenim 6. listopada 2025., stečajna upraviteljica predložila sudu da donese rješenje o upisu stečajne mase iza dužnika Credo banka d.d. u stečaju u sudski registar, kako bi stečajni dužnik nastavio naplatu tražbina i plaćanje prema vjerovnicima stečajne mase. Uzimajući u obzir navod stečajne upraviteljice o potrebi upisa stečajne mase u sudski registar, a za potrebe daljnjeg postupanja u odnosu na stečajnu masu ovog dužnika, sud je odlučio prihvatiti prijedlog stečajne upraviteljice pa je na temelju članka 289. stavaka 4. i 5. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17; dalje: SZ), u vezi s člankom 438. te člankom 441. stavcima 1. i 2. SZ-a, odlučio kao u izreci.

3. Žalitelj Milenko Turudić u žalbi navodi da ima neposredan pravni interes za izjavljivanje ove žalbe jer se protiv njega, na temelju naloga i punomoći koje izdaje

stečajna upraviteljica Ankica Čenić u ime tzv. "stečajne mase iza Credo banke d.d.", vode ovršni i/ili parnični postupak na temelju kaucijskog ugovora radi naplate navodnih potraživanja. Podnositelj ima pravni interes jer je protiv njega u tijeku postupak koji se temelji na ovlasti stečajne upraviteljice proizašoj iz osporenog rješenja. Budući da to rješenje stvara pravne učinke prema njemu, Milenko Turudić je neposredno pogođen i ovlašten na žalbu. To pravo proizlazi i iz prava Europske unije koje je nadređeno nacionalnom pravu, koje osobi koja ima pravni interes daje pravo na podnošenje žalbi. Rješenjem o obustavi i zaključenju postupka od 14. srpnja 2025. sud obustavlja i zaključuje stečaj zbog nedostatnosti stečajne mase, ali istovremeno daje ovlasti Ankici Čenić da i nakon zaključenja „nastavi upravljati i unovčavati masu“. Pravna nelogičnost je da je subjekt brisan iz sudskog registra, a upraviteljici se daje trajna ovlast upravljanja „nepostojećom stečajnom masom“. Takvim postupanjem došlo je do grube povrede materijalnog prava iz članka 204. stavka 3. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 44/96 i dr.) kojim je propisano da ovlast stečajnog upravitelja traje najdulje do zaključenja stečaja. Člankom 441. SZ/15 propisano je da za postupke otvorene prije 2015. godine primjenjuje se raniji zakon. Prema citiranom zakonu sud nije imao ovlast upisati „stečajnu masu iza pravne osobe“ koja je već brisana iz registra zbog nedostatnosti stečajne mase. Takav upis stvara novi pravni subjekt bez ikakvog zakonskog temelja i zadire u pravnu sigurnost. Na opisani način došlo je do povreda načela pravne osobnosti. Prema odredbi članka 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 58/93, 129/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23; dalje: ZPP) postupak se ne može voditi ni u ime niti protiv subjekta bez pravne osobnosti. Brisanjem Credo banke d.d. u stečaju prestala je postojati i njezina stečajna masa. Upisom „stečajne mase iza brisanog dužnika“ sud faktično stvara „pravnog zombija“ što nije predviđeno ni Stečajnim zakonom ni Zakonom o trgovačkim društvima. Takvim postupanjem suda došlo je do povrede članka 6. Konvencije i članka 47. Povelje Eur - povrijeđeno je pravo na pravično suđenje i pravnu sigurnost, jer sud ne može proizvoljno „reanimirati“ stečajnu masu i time mijenjati pravne odnose. Ne postoji zakonska osnova za upis „stečajne mase iza pravne osobe“ koja je već brisana iz registra - Stečajni zakon ne poznaje mogućnost ponovnog oživljavanja brisanog subjekta putem upisa stečajne mase. Člankom 204. stavkom 3. SZ-a („Narodne novine“ broj 44/96 i 133/12) propisano je da obveza stečajnog upravitelja na upravljanje i unovčenje stečajne mase postoji „najdulje do zaključenja stečajnog postupka“. Nakon zaključenja stečajnog postupka - prestaje svaka ovlast stečajnog upravitelja. Podnositelj žalbe, osoba s pravnim interesom podnio je i reviziju protiv odluke Visokog trgovačkog suda poslovni broj PŽ 3506/2025-2 od 9. rujna 2025. zbog apsolutno bitne povrede Stečajnog zakona i zbog povrede Povelje EU jer mu je odbacivanjem žalbe onemogućen pristup sudu iako ima pravni interes i pravo na zaštitu svojeg vlasništva u koje stečajna upraviteljica neosnovano zadire. Stoga je podnositelj žalbe na temelju članka 267. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU) podnio i zahtjev Vrhovnom sudu Republike Hrvatske da uputi prethodna pitanja Sudu Europske unije zbog donošenja odluke koja je u suprotnosti s nadređenim europskim pravom. Svaki nacionalni sud dužan je pri donošenju odluke primijeniti nadređeno europsko pravo a izostaviti svaku nacionalnu normu koja je u suprotnosti s europskim pravom. U situaciji kada se Milenku Turudiću grubo osporava pravo na podnošenje žalbe iako ima pravni interes, dolazi do povrede članka 6. stavka 1. Konvencije, ujedno i do povrede broj 1

Protokola članka 1. uz Konvenciju, i do povrede Povelje EU. Članak 267. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU) propisuje: „Ako se pitanje tumačenja prava Unije postavi u predmetu koji je u tijeku pred sudom države članice, protiv čijih odluka ne postoji pravni lijek prema nacionalnom pravu, taj je sud dužan uputiti predmet Sudu Europske unije.“ To znači da je sud posljednjeg stupnja (npr. Vrhovni sud Republike Hrvatske) obavezan uputiti prethodno pitanje Sudu EU kad: se u postupku postavi pitanje tumačenja ili valjanosti prava Unije, to pitanje nije već riješeno praksom Suda EU, i odgovor je nužan da bi sud mogao donijeti odluku. U konkretnom slučaju je došlo do jedne neshvatljive situacije, stečajna upraviteljica ne može voditi stečajni postupak zbog nedostatka financijskih sredstava i resursa, stoga prijavljuje nedostatnost imovine koja nije dovoljna niti za namirenje troškova stečajnog postupka, a potom zaobilazi zakon i upisuje Stečajnu masu u sudski registar i ponovno ovlaštenje, iako je prijavila nedostatak imovine. To tumačenje zakona ne bi shvatio ni mudri Platon ili Aristotel. Činjenica da je Visoki trgovački sud Republike Hrvatske odbacio žalbu kao nedopuštenu, iako podnositelj žalbe ima opravdani interes za podnošenje iste, a primjenom nadređenog europskog prava to pravo na podnošenje žalbe ne smije mu se niti uskratiti, ne znači da sud može postupati nezakonito. Da je intencija zakonodavca bila da se upis Stečajne mase upisuje u sudski registar odmah nakon prijave nedostatka stečajne mase, to bi u zakonu bilo i navedeno. Na opisani način se povrjeđuju zakonske odredbe i izigravaju zakonske norme. Presude Europskog suda poslovni broj C-283/81 CILFIT, C-416/10 Križan, C-561/19 Consorzio Italian Management potvrđuju da nacionalni sud posljednjeg stupnja ima obvezu (ne diskrecijsko pravo) postaviti pitanje Sudu EU kad postoji sumnja u tumačenje prava Unije. Podnositelj nije „treća osoba bez interesa“, nego osoba čija se imovinska prava i obveze neposredno određuju i mijenjaju na temelju osporenog rješenja. Takvo tumačenje odgovara načelu učinkovitog pravnog sredstva iz članka 13. EKLJP i članka 47. Povelje EU, kao i stajalištima ESLJP-a u predmetima Zander v. Sweden i Brumărescu v. Romania. Povreda članka 6. stavka 1. Europske konvencije o ljudskim pravima i članka 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima - rješenje je doneseno bez pravnog temelja i bez mogućnosti učinkovitog pravnog lijeka protiv faktičnog ponovnog pokretanja postupka. U odnosu na postupanje stečajne upraviteljice postoji opravdana sumnja i u kaznenu odgovornost radi čega je podnesena i kaznena prijava. Podnositelj se poziva na praksu Europskog suda za ljudska prava: Brumărescu v. Romania (1999) - pravna sigurnost zahtijeva konačnost sudskih odluka; Statileo v. Croatia (2014) - država mora osigurati stabilnost i zaštitu vlasništva; te praksu Suda EU: C-327/18 PPU, Minister for Justice v. RO - pravna osobnost preduvjet je za pravni subjektivitet. Sukladno članku 361. stavku 2. Zakona o parničnom postupku u vezi s člankom 6. Stečajnog zakona, podnositelj žalbe predlaže da Visoki trgovački sud Republike Hrvatske odgodi izvršenje pobijanog rješenja do donošenja pravomoćne odluke po ovoj žalbi, jer bi provođenje rješenja - osobito održavanje Skupštine vjerovnika i donošenje odluka o unovčenju i otkupu tražbina - prouzročilo nepopravljivu štetu i dodatnu pravnu nesigurnost. Predlaže se Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske: 1. da usvoji ovu žalbu i ukine rješenje Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-770/2011-2569 od 13. listopada 2025., kojim se određuje upis tzv. „Stečajne mase iza Credo banke d.d. u stečaju“ i stečajne upraviteljice Ankice Čenić; 2. da naloži brisanje nezakonitog upisa iz sudskog registra; 3. da odgodi izvršenje pobijanog rješenja do pravomoćnog

okončanja postupka; 4. da podnositelju naknadi troškove žalbenog postupka; 5. da uputi prethodna pitanja Sudu Europske unije zbog sukoba nacionalnog prava s europskim pravom koje je nadređeno.

4. U dopuni žalbe žalitelj prvenstveno ističe kako ima aktivnu legitimaciju za podnošenje žalbe primjenom nadređenog prava Europske unije i primjenom članka 357. stavka 1. ZPP-a. „Žalbu može izjaviti stranka koja je pogođena odlukom suda.“ S obzirom da se u odnosu na Milenka Turudića vodi više sudskih parnica, ovršnih i građanskih, i on ujedno vodi više parnica protiv stečajnog dužnika, on je neposredno pogođen pravnim učinkom rješenja o upisu stečajne mase, jer to rješenje određuje tko uopće ima procesnu sposobnost i pravni kontinuitet u tim postupcima. Takva situacija stvara aktivnu legitimaciju podnositelja žalbe jer je osoba čija su prava i obveze izravno pogođene određene i mijenjane pobijanim rješenjem. Pravo Milenka Turudića na podnošenje žalbe (za kojeg je i stečajna upraviteljica navela da je sudionik više sporova u kojima je stečajni dužnik stranka u postupku) proizlazi i iz prava Europske unije - Odluke Europskog suda za ljudska prava *Brumărescu v. Romania*, 28342/95 „Sud je utvrdio da se svaka osoba čija imovinska prava ovise o sudskoj odluci mora smatrati „pogođenom“ i ima pravo na učinkoviti pravni lijek, neovisno o formalnom statusu u postupku.“ Pobijano rješenje temelji se na odredbama koje po svojoj prirodi ne mogu biti pravni temelj za ponovno upisivanje brisanog pravnog subjekta. Članak 284. stavci 4. i 5. SZ-a odnose se na nastavak postupka u slučaju prijenosa nadležnosti ili promjene suda, a ne na mogućnost stvaranja nove stečajne mase iza subjekta koji je već zaključen i brisan iz sudskog registra. Sud se ne može pozivati na odredbe novog zakona kako bi retroaktivno stvarao nove subjekte, jer je time primijenio zakon retroaktivno i protivno članku 90. Ustava Republike Hrvatske. „Budući da se ovim postupkom zadire u temeljna načela prava Unije (pravnu sigurnost, legitimna očekivanja, pravo na učinkovitu pravnu zaštitu) podnositelj žalbe se poziva na članak 267. Ugovora o funkcioniranju Europske unije i traži da Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, kao sud posljednjeg stupnja, zatraži od Europske unije tumačenje „je li dopušteno nacionalnim sudovima ponovno oživljavati pravne osobe koje su pravomoćnim sudskim odlukama prestale postojati i brisane su iz sudskog registra.“, „narušava li načelo pravne sigurnosti i povjerenja u rad sudova različita primjena zakona u nacionalnom pravu, i provedba sudskih odluka prije njihove pravomoćnosti i ovršnosti, osim ako nije zakonom izričito propisano da žalba ne odgađa izvršenje sudske odluke“.

Sudski registar proveo je upis tzv. Stečajne mase iza Credo banke d.d. u sudski registar 16. listopada 2025., iako je rješenje o upisu doneseno 13. listopada 2025., i prema uputi o pravnom lijeku ne može postati pravomoćno prije isteka roka za žalbu. Prema navedenom, rješenje o upisu nije moglo postati izvršno jer pravomoćnost nije nastupila a ipak je provedba upisa u sudski registar obavljena već 13. listopada 2025. i objavljena 17. listopada 2025. To znači da je sud bez čekanja isteka žalbenog roka prosljedio rješenje o upisu i nalog registarskom odjelu - što predstavlja grubu povredu članaka 348. i 354. ZPP-a u vezi s čl. 6. SZ-a. Takvim postupanjem grubo se krši načelo pravne sigurnosti i zabrana prejudiciranja žalbenog postupka. Sud je time prekoračio granice svojih ovlasti i povrijedio načelo vladavine prava (članak 3. Ustava Republike Hrvatske) i pravo na učinkoviti pravni lijek (članak 13. Konvencije o temeljnim ljudskim pravima i članak 47. Povelje EU).

Takva provedba upisa (bez iskazane pravomoćnosti osnove za upis) ništetna je ex tunc, a svi učinci upisa ne mogu proizvoditi pravni učinak i moraju se poništiti jer je upis izvršen na temelju nepravomoćnog sudskog akta. Sud je dužan naložiti sudskom registru da izvrši povrat u prijašnje stanje i ukine provedene radnje jer se iste temelje na nepravomoćnoj sudskoj odluci. Sud je dužan po službenoj dužnosti spriječiti provedbu akta koji nije pravomoćan. Izvršenje rješenja prije nego li je istekao žalbeni rok i pravo na podnošenje pravnog lijeka predstavlja povredu načela vladavine prava i pravne sigurnosti, radi čega je nužno provesti ukidanje nezakonitog upisa u sudski registar. Čak se i žalba protiv rješenja o upisu u sudski registar može podnijeti do 3. studenog 2025., a stečajna upraviteljica već poduzima radnje kao da ima sva ovlaštenja. Navedeno ukazuje kao da su već sve radnje unaprijed ugovorene i isplanirane, i kao da mišljenje i stavovi osoba iskazanih u žalbi, koje imaju pravni interes na podnošenje pravnog lijeka, i kao da zakonske odredbe - sudu i stečajnoj upraviteljici nisu važne. Nezakonitost postupanja u ovom postupku je dvostruka: 1. Ne postoji pravni temelj za postojanje ili upis tzv. stečajne mase iza brisane Credo banke u stečaju d.d. (pravni oksimoron), 2. Čak i kad bi osnov i temelj za upis postojao, rješenje o upisu nije se moglo provesti prije njegove pravomoćnosti. Takvim postupanjem sud je prekršio temeljne odredbe članka 115. stavka 3. Ustava Republike Hrvatske koji propisuje (suci su vezani Ustavom i Zakonom), članka 5. Ustava Republike Hrvatske kojim je propisano načelo zakonitosti, i članak 348. ZPP-a, članka 13. Europske konvencije za ljudska prava i članka 47. Povelje o temeljnim pravima (pravo na učinkoviti pravni lijek). Dakle, nacionalni sud je izravno prekršio ne samo nacionalno pravo nego i pravo Europske unije koje je nadređeno pravo, a pobijana odluka je u izravnoj suprotnosti s pravom Unije i narušava načelo pravne sigurnosti. U konkretnom slučaju ne radi se o pogrešci suda već se radi o svjesnom i grubom, namjernom kršenju zakona. Naslovni sud je jako dobro znao da rješenje od 13. listopada nije ni pravomoćno ni izvršno, unatoč tome je proslijedio nalog registarskom sucu za upis koji je istoga dana izvršio upis u sudski registar. Upis u sudski registar objavljen je 17. listopada 2025. stvarajući dojam zakonitosti tamo gdje pravne osnove ni zakonitosti uopće nema. Takvim postupanjem sud je oživio pravno nepostojeći subjekt koji sada pod lažnim identitetom ima ovlasti poduzimati pravne radnje što ima sve značajke nišetnog pravnog čina po članka 322 Zakona o obveznim odnosima i zlouporabe ovlasti službene osobe po članku 291. Kaznenog zakona. Slijedom svega iznijetog, tražim da se ova dopuna uvrsti u spis i priklopi žalbi od 28. listopada 2025., te da Visoki trgovački sud Republike Hrvatske odlučujući po žalbi: 1. Usvoji žalbu protiv rješenja poslovni broj St-770/2011-2569 u cijelosti sukladno žalbenim razlozima 2. Utvrdi da je provedba rješenja poslovni broj St-770/2011-259 u sudski registar prije njegove pravomoćnosti nezakonita i ništetna 3. Da naloži uspostavu prijašnjeg stanja i obustavi radnje stečajne upraviteljice dok se o žalbi i dopuni žalbe pravomoćno ne odluči 4. Da pokrene nadzor nad Trgovačkim sudom u Splitu i registarskim odjelom toga suda zbog grubog kršenja zakona i zbog povrede prava na pravni lijek 5. Da obavijesti Ministarstvo pravosuđa i Državno sudbeno vijeće radi utvrđenja odgovornosti odgovornih osoba.

5. Žalba nije dopuštena.

6. Prema odredbi članka 358. stavka 3. ZPP-a u vezi s člankom 6. SZ-a („Narodne novine“ broj: 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 197/03, 82/06, 116/10, 25/12,

133/12 i 45/13) žalba je nedopuštena ako je žalbu podnijela osoba koja nije ovlaštena za podnošenje žalbe, ili osoba koja se odrekla ili odustala od žalbe, ili ako osoba koja je podnijela žalbu nema pravnog interesa za podnošenje žalbe.

7. Žalitelj nije stranka u stečajnom postupku (nije vjerovnik niti je stečajni dužnik), nego tvrdi da je stranka u ovršnim i parničnim postupcima u kojima je protivna stranka stečajni dužnik, odnosno, nakon pravomoćnosti ovdje pobijanog rješenja, stečajna masa iza stečajnog dužnika. Žalitelj svoj pravni interes za žalbu temelji na tvrdnji da je stečajni sud pobijanim rješenjem dao stečajnoj masi mogućnost da nakon zaključenja stečajnog postupka vodi sudske postupke, što inače brisani stečajni dužnik ne bi mogao.

8. U konkretnom slučaju, žalitelj nema pravnog interesa za podnošenje žalbe ni na koji dio pobijanog rješenja, pa tako ni na onaj kojim je Ankica Čenić, sukladno odredbi članka 438. stavka 1. točke 5. u vezi s člankom 441. SZ-a („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17), upisana kao stečajna upraviteljica odnosno kao zastupnica upisane stečajne mase iza stečajnog dužnika.

9. Eventualno nepravilno zastupanje protivne strane (u sudskom postupku) nije nedostatak koji se tiče ovdje žalitelja, nego one stranke koja bi bila neovlašteno zastupana (arg. iz članka 354. stavka 3. ZPP-a), ovdje, stečajne mase iza stečajnog dužnika. Zbog toga žalitelj nema pravni interes podnijeti žalbu protiv tog dijela pobijanog rješenja. Osim toga, već navedena odredba članka 438. stavka 1. točke 5. u vezi s člankom 441. SZ-a je nedvojbeno i jasna.

10. Nadalje, a što se tiče pobijanog rješenja i u točki I. njegove izreke, ovaj sud, suprotno žaliteljevim navodima, primjećuje da se i nakon zaključenja stečajnog postupka u ime i za račun stečajne mase mogu voditi sporovi, pa tako i radi prikupljanja imovine koja u nju ulazi (članak 199. stavak 4. SZ-a, „Narodne novine“ broj: 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 197/03, 82/06, 116/10, 25/12, 133/12 i 45/13, ali i članak 289. stavak 4. SZ-a, „Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17), dužnost je stečajnog upravitelja nakon zaključenja stečajnog postupka zastupati stečajnu masu (članak 25. stavak 1. točka 13. ranijeg SZ-a i članak 89. stavak 1. točka 15., u vezi s člankom 441. stavkom 2., važećeg SZ-a), te odredba članka 204. stavka 3. SZ-a glasi: „Obveza stečajnoga upravitelja na upravljanje i unovčenje stečajne mase postoji i nakon podnošenja prijave o nedostatnosti stečajne mase.“. Dakle, radi se o legitimaciji za vođenje sudskih postupaka i zastupanju na temelju izričitih zakonskih odredaba (ex lege).

11. Zbog toga je valjalo u smislu citiranog članka 358. stavka 3. ZPP-a, na temelju članka 367. ZPP-a u vezi s člankom 6. SZ-a, žalbu odbaciti kao nedopuštenu.

12. Što se tiče ostalih žaliteljevih prijedloga: da ovaj sud naloži brisanje nezakonitog upisa iz sudskog registra; da odgodi izvršenje pobijanog rješenja do pravomoćnog okončanja postupka; da podnositelju naknadi troškove žalbenog postupka; da uputi prethodna pitanja Sudu Europske unije zbog sukoba nacionalnog prava s europskim pravom koje je nadređeno; da utvrdi da je provedba rješenja

poslovni broj St-770/2011-2569 u sudski registar prije njegove pravomoćnosti nezakonita i ništetna; da naloži uspostavu prijašnjeg stanja i obustavi radnje stečajne upraviteljice dok se o žalbi i dopuni žalbe pravomoćno ne odluči; da pokrene nadzor nad Trgovačkim sudom u Splitu i registarskim odjelom toga suda zbog grubog kršenja zakona i zbog povrede prava na pravni lijek; da obavijesti Ministarstvo pravosuđa i Državno sudbeno vijeće radi utvrđenja odgovornosti odgovornih osoba, ni za to žalitelj nije ovlašten odnosno ne postoje pretpostavke za to, ni u smislu odredaba članka 358. ZPP-a, a niti na temelju ostalih zakonskih odredaba.

13. Pritom, što se tiče prijedloga da ovaj sud temeljem članka 267. TFEU-a uputi Sudu Europske unije zahtjev za prethodnu odluku u odnosu na postavljena pravna pitanja, i sam žalitelj navodi da je to, sukladno odredbama članka 267. TFEU-a dužan učiniti najviši sud odnosno Vrhovni sud Republike Hrvatske, ali valja dodati i sljedeće.

14. Članak 267. Ugovora o funkcioniranju Europske unije glasi:

„Sud Europske unije nadležan je odlučivati o prethodnim pitanjima koja se tiču:

(a) tumačenja Ugovora;

(b) valjanosti i tumačenja akata institucija, tijela, ureda ili agencija Unije.

Ako se takvo pitanje pojavi pred bilo kojim sudom države članice, taj sud može, ako smatra da je odluka o tom pitanju potrebna da bi mogao donijeti presudu, zatražiti od Suda da o tome odluči.

Ako se takvo pitanje pojavi u predmetu koji je u tijeku pred sudom neke države članice, protiv čijih odluka prema nacionalnom pravu nema pravnog lijeka, taj je sud dužan uputiti to pitanje Sudu.

Ako se to pitanje postavi u predmetu koji je u tijeku pred sudom neke države članice u pogledu osobe kojoj je oduzeta sloboda, Sud Europske unije djeluje u najkraćem mogućem roku.“

15. Nadalje, odredbe članaka 8., 9. i 10. Preporuka namijenjenih nacionalnim sudovima koje se odnose na pokretanje prethodnog postupka (2019/C 380/01) glase:

„8. Zahtjev za prethodnu odluku mora se odnositi na tumačenje ili valjanost prava Unije, a ne na tumačenje pravila nacionalnog prava ili na činjenična pitanja iznesena u okviru glavnog postupka.

9. Sud može odlučivati o zahtjevu za prethodnu odluku samo ako je pravo Unije primjenjivo na predmet u glavnom postupku. U tom smislu nužno je da sud koji upućuje zahtjev izloži sve relevantne činjenične i pravne elemente zbog kojih smatra da se odredbe prava Unije mogu primijeniti u glavnom postupku.

10. Što se tiče zahtjeva za prethodnu odluku koji se odnose na tumačenje Povelje Europske unije o temeljnim pravima, valja podsjetiti na to da se, u skladu s njezinim člankom 51. stavkom 1., odredbe Povelje odnose na države članice samo kad provode pravo Unije. Iako slučajevi takve provedbe mogu biti različiti, ipak je potrebno da iz zahtjeva za prethodnu odluku jasno i nedvosmisleno proizlazi da se na predmet u glavnom postupku primjenjuje pravilo prava Unije koje nije Povelja. Budući da Sud nije nadležan za odlučivanje o zahtjevu za prethodnu odluku kad pravna situacija ne ulazi u područje primjene prava Unije, odredbe Povelje na koje se eventualno poziva sud koji upućuje zahtjev ne mogu same za sebe utemeljiti takvu nadležnost.“

16. Dakle, „Sud Europske unije nadležan je odlučivati o prethodnim pitanjima koja se tiču tumačenja Ugovora te valjanosti i tumačenja akata institucija, tijela, ureda ili agencija Unije“, „zahtjev za prethodnu odluku mora se odnositi na tumačenje ili valjanost prava Unije, a ne na tumačenje pravila nacionalnog prava“, „Sud može odlučivati o zahtjevu za prethodnu odluku samo ako je pravo Unije primjenjivo na predmet u glavnom postupku“ te, što se tiče zahtjeva za prethodnu odluku koji se odnose na tumačenje Povelje Europske unije o temeljnim pravima, odredbe Povelje odnose se na države članice samo kad provode pravo Unije.

17. Slijedom svega toga i s obzirom na, u točki 4. ovoga obrazloženja, citirani sadržaj postavljenih (prethodnih) pitanja, i zbog toga nisu ispunjene pretpostavke za podnošenje zahtjeva Sudu Europske unije za pokretanje prethodnog postupka.

18. I konačno, valja dodati i da iz aplikacije e-Spis ne proizlazi da je „podnositelj žalbe, osoba s pravnim interesom podnio i reviziju protiv odluke Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-3506/2025-2 od 9. rujna 2025.“, kako to žalitelj tvrdi u (osnovnoj) žalbi, a već je rješenjem protiv kojeg je tim rješenjem odbačena žalba pravomoćno odlučeno „da je stečajna upraviteljica Ankica Čenić, iz Splita, ovlaštena na upravljanje i unovčenje stečajne mase i nakon podnošenja prijave o nedostatnosti stečajne mase, te i nakon obustave i zaključenje stečajnog postupka“.

19. Stoga su i to dodatni razlozi za odbačaj ove žalbe, primjenom članka 367. ZPP-a u vezi s člankom 6. SZ-a.

Zagreb, 19. studenog 2025.

Predsjednik vijeća
Željko Šimić

Broj zapisa: **9-30881-88b9a**

Kontrolni broj: **0f61b-2ceaa-767ca**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.